

EXPUNERE DE MOTIVE

Eliminarea din Codul de procedură penală a recursului în anulare constituie o inițiativă care are rolul de a asigura compatibilitatea între legislația procesual penală română și legislația procesual penală a statelor membre ale Uniunii Europene și, totodată, de a răspunde criticilor formulate în Raportul periodic privind progresele României pe calea aderării pentru anul 2003, referitoare la menținerea atribuției procurorului general de a declara recursul în anulare în cauzele penale și la utilizarea acestei căi extraordinare de atac.

Pentru aceste motive a fost elaborat proiectul Legii pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală.

Modificările aduse Codului de procedură penală privesc, în principal, abrogarea dispozițiilor referitoare la recursul în anulare. Abrogarea acestor dispoziții este justificată și de numărul redus al recursurilor în anulare declarate. Astfel, la nivelul anului 2003 au fost declarate 290 de recursuri în anulare.

Pentru asigurarea unei căi extraordinare de atac în situațiile în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a unui drept prevăzut de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în cadrul unui proces penal, acest motiv de recurs în anulare este reglementat, potrivit proiectului, în cadrul revizuirii.

În acest sens, dispozițiile referitoare la calea extraordinară de atac a revizuirii au fost completate cu un nou articol (art.408¹), în care este reglementată revizuirea în cazul hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului și procedura revizuirii în aceste cazuri.

În scopul reglementării situației cauzelor privind recursurile în anulare aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, proiectul cuprinde o dispoziție tranzitorie potrivit căreia numai recursurile în anulare declarate până la data intrării în vigoare a dispozițiilor proiectului continuă să fie judecate în conformitate cu dispozițiile referitoare la procedura recursului în anulare, care erau în vigoare la data declarării acestei căi extraordinare de atac.

Cererea de revizuire se poate face în termen de un an de la data publicării hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului în Monitorul Oficial al României, Partea I.

După sesizare, instanța poate dispune din oficiu, la propunerea procurorului sau la cererea părții, suspendarea executării hotărârii atacate și poate reveni asupra suspendării acordate.

La judecarea cererii de revizuire părțile se citează. Părțile prezente la judecarea cererii de revizuire au dreptul la cuvânt, chiar dacă nu au fost citate.

Dispozițiile art.402 se aplică în mod corespunzător.

Participarea procurorului este obligatorie.

Soluțiile instanței de revizuire sunt cele prevăzute în art.406 alin.1, 3 și 4 care se aplică în mod corespunzător.

Instanța nu va putea obliga statul la plata unor despăgubiri care au fost acordate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului și încasate de victima încălcării unui drept prevăzut de Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Statul are acțiune în regres împotriva aceluia care cu rea-credință sau din gravă neglijență a provocat situația generatoare de daune.

Hotărârile instanței de revizuire sunt supuse acelorași căi de atac ca și hotărârile la care se referă revizuirea.”

4. Denumirea Secțiunii III din Capitolul IV al Titlului II se modifică și va avea următorul cuprins:

„Secțiunea III
Recursul în interesul legii”

5. Articolele 409-414¹ se abrogă.

Art.II. – Cauzele privind recursurile în anulare declarate până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor continua să fie judecate de Înalta Curte de Casație și Justiție potrivit dispozițiilor în vigoare la data declarării recursurilor în anulare.

Față de cele prezentate a fost elaborat proiectul de Lege alăturat, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

